

Behrang "Rap-Tor" Miri

Behrang Miri kommer från Malmö, Drömmarnas hus, tillsammans med två elever från högstadiet, Noor Salm och Hussein, för att berätta om hur de arbetar bland ungdomar i Malmö och om sin egen väg till insikt.

Malmö blev Sveriges ungdomskommun för 2006, och i pressmeddelandet för utmärkelsen säger man på Ungdomsstyrelsen:

"– Vi är väldigt imponerade av Malmö. De har gjort ett fantastiskt jobb. Under svårast möjliga villkor har kommunen lyckats göra väldigt mycket för att unga ska få det bättre. Och de har gjort det bra. Vi ser fram emot att få följa Malmös framtida utveckling och arbete för att komma ännu längre, säger Per Nilsson, Ungdomsstyrelsens generaldirektör. Med priset vill Ungdomsstyrelsen uppmärksamma Malmös långsiktiga och strategiska arbete för att förbättra ungas villkor."

Med keps på huvudet studsar Behrang lite på scenen med intensitet och med både glädje och stort allvar. Han kom till Sverige 1987 och är nu 23 år. Han berättar om sin klassresa, sin uppväxt i Rosengård med föräldrar som kom som politiska flyktingar från Iran, och att han sedan studerade i Lund. En resa till Brasilien där han studerade pedagogik gav honom erfarenheter om hårda villkor och insikt i den materiella skillnaden i att leva i Brasilien. Han beskriver sig själv som rappare och livsaktivist, med jobb som musikpedagog på en skola i stadsdelen Hermosdal.

Han arbetar förebyggande med socialt arbete bland ungdomar från de här stadsdelarna i Malmö. Behrangs bild av Folkhemmets miljonprogram är att man hade en god vilja som tappats bort. Det Rosengård han nu möter är en plats där majoriteten av invånarna vill leva ett normalt liv säger han, men där många lever i ett utanförskap.

Att arbeta med ungdomar är för Behrang ett demokratiarbete, han fortsätter en demokratisk tradition att få människor att delta i samhället. Behrang ser att liksom stadsbilden förändrats, det mångkulturella byter snabbt ansikte. Det är nya generationer nya svenska medborgare från nya länder som han möter.

Behrangs pedagogiska idé är manifesterad i "RGRA – Rörelsen Gatans Röst och Ansikte"

Man kan läsa mer om rörelsen på deras hemsida: www.rgra.se

Med stöd av pedagoger som Paulo Freire och Augusto Boal vill Behrang utveckla ett lärande som utgår från ungdomarnas egna situationer. RGRA är ett initiativ och en rörelse som vill engagera unga människor i globala och nationella frågor, mänskliga rättigheter, identitet med mera. Det är genom sin musik han driver arbetet med demokratisering och deltagande.

Hans sätt att arbeta med eleverna är bland annat att de får en uppgift att skriva en text om sig själva, då frågar de sig vilket kulturellt ursprung de har och får intresse att lära sig mer om sin egen historia och sitt liv. På så vis utgår deras frågeställningar från något de har intresse av att ta reda på, vilket är kärnan i befrielsepedagogiken.

Behrang är musikpedagog i en nystartad musikklass i en skola som har elever där det är en seger om de överhuvudtaget kommer till skolan. Genom att väcka intresset för det särskilda i deras erfarenhet får Behrang ungdomarna att vilja lära sig om det gamla landet, att fortsätta med att läsa och göra bilder av det nya landet, och de får också skriva om/göra bilder av sin vision av framtiden. I den här vinklingen kommer sen de olika läsåmnena in, som språk, matte mm. Hiphopen är en subkultur som är en röst för de här ungdomarna.

Ungdomarna har hämtat erfarenheter ur sin verklighet och har gjort bilder för att göra sig synliga, och utifrån detta har de skapat en utställning. Den går att låna om man är intresserad och man tar då kontakt med Behrang på Drömmarnas hus!

Det samhälle som Behrang själv strävar efter är det multietniska samhället, där alla vistas på lika villkor, han ser det till skillnad från det mångkulturella som tar in de andra i sin kultur, men som ändå verkar på sina egna villkor.

Behrang arbetar för en ungdomskultur som är ett kulturellt kollektiv skapat av unga människor, där det finns en direktkontakt mellan vuxna och ungdomar. Man lär sig utnyttja den nya tekniken och samtidigt utnyttja gatans kompetens, inte ta bort den från gatan. Hiphop och musiken, rappandet kan växa in i nya former.

Så avslutar Behrang med att lämna över till Noor Salm och Hussein för att framföra varsin rapplåt som de skrivit själva med sina liv som berättelser. De berättar om hur de sökt sin historia och skapat musik av den. Så får vi en stark bild av hur identitet skapas och vi kan förstå hur viktigt det är!